

ת"פ 20297/08 - מדינת ישראל נגד פרחן סOID, אמג'ד סOID

בית משפט השלום בעכו

05 דצמבר 2016

ת"פ 13-08-20297 מדינת ישראל נ' סOID ואח'

לפני כבוד השופטת אbigail זכריה
מדינת ישראל
המאשימה

נגד
הנאשמים
1. פרחן סOID
2. אמג'ד סOID

nocchim:

ב"כ המאשימה: עו"ד מוריין

הנאשמים: nocchim

הסניגורים: עו"ד קיס נאסר בשם נאשם 1 מטעם הסניגוריה הציבורית
אין הופעה של עו"ד עלא סלימאן

[פרוטוקול הושמטה]

גמר דין

מבוא

הנאשמים הורשו על פי הודהתם בעבירות של בניית הטעونة היותר לבוגד לתוכנית ושימוש במרקען הטעון היותר, ללא היתר, ובוגד לתוכנית, עבירות על סעיפים 204 (א)(ב) ו- (ג), 208 (א)(2), (4) ו- (7) לחוק התכנון והבנייה, התשכ"ה - 1965.

לנאשם 1 מיוחסות שלוש עבירות כנ"ל ולנאשם 2 מיוחסות שתי עבירות, כאמור בכתב האישום.

הנאשמים, שתחילה כפרו במידות להם, חזרו בהם מכפירותם והורשו ביום 15.4.1.

עמוד 1

לאחר שהנאשמים חזרו בהם מכוונתם להעיד עדים שונים לעניין העונש, נשמעו טיעוני ב"כ הצדדים לעונש ביום 19.9.16 ועתה מוטל עלי גזoor את דין של שני הנאשמים.

עובדות כתוב האישום המתוון

ענינו של כתוב אישום זה בעבירות בניה ושימוש בתחום הכלול שני מבני מגורי מבניה קשיחה - האחד דו קומתי, בשטח של כ- 300 מ"ר (מבנה א' המזרחי) והשני חד קומתי בשטח של כ- 156 מ"ר (מבנה ב' המערבי) בתחום שמורת טבע בהר מירון, ללא היתריהם כדין, הכל כפי שיפורט להלן:

המרקען הידועים כגוש 19509 חלק מחלוקת 64, לרבות נ.צ. 235055/763849 (מבנה א' המזרחי) ונ.צ. 235045/763850 (מבנה ב' המערבי) מצויים בשטח שמורת טבע הר מירון.

על המרקען חלה תוכנית תמ"א מס' 35 המיעדת את הקרקע למקומ שומר משולב, שמורות וגנים לאומיים קיימים ומוצעים. כמו כן, חלה על המרקען הללו תוכנית תמ"א מס' 8 לפיה, המרקען מהווים שמורת טבע מוכחת.

בנוסף לזה, על המרקען חלה תוכנית ת.מ.מ. 9/2 המיעדת גם היא את המרקען לשמרות טבע.

בנוסף לתוכניות המתאר הארץ והמחוזיות האmortות, על המרקען חלה תוכנית מס' 400 : הר יIRON וסביבתו, שפורסמה ב.פ. 1329 עמ' 660 ביום 5/1/1967, על פיה מיעדים המרקען לשמרות טבע. לפי סעיף 9 לתוכנית האmortה, כל בניה וכל שימוש במרקען אסורים, למעט הקמת מתקנים לנופש ולמחקר מדעי (גיאוגרפיה, גיאולוגי והיסטורי) בהסכמה רשות שמורות הטבע והגופים התכנוניים.

המרקען הוכרזו כקרקע חוקלאית מתוקף סמכותה של הוועדה לשמירה על קרקע חוקלאית עפ"י סעיף 5 לתוספת לחוק התכנון והבנייה, תשכ"ה - 1965 ב.פ. 4031 עמ' 4186 ביום 6/8/92.

עוד צוין כי המרקען מצויים בתחום השיפוט של המועצה המקומית בית ג'אן, למרחב התכנון המקומי המחויז (גליל) במחויז צפון.

הנאשם 1 היה בכל הזמנים הרלבנטיים לכתב האישום מי שהוחזק כבעלי של המרקען.

הנאשם 2 הוא בנו של הנאשם 1.

בילאל פרחאן סוויד הוא בן נסס של הנאשם 1.

אישום 1 שימוש במבנה א', המזרחי, דו קומתי, לגבי שני הנאשמים:

עמוד 2

במועדים שאינם ידועים למאשימה במדוק, בשנת 2005, בנו הנאים על המקרקען, מחומרה בניה קשייה, ללא היתר כדין, בגין תוכנית החלה על המקרקען וליעודם ובניגוד להכרזת המקרקען כקרקע חוקלאית, מבנה א', המזרחי, דו קומתי בן כ- 300 מ"ר, המשמש למגורים.

על פי דין, הבניה במקרקען טעונה היתר, והשימוש במקרקען ובבנייה צריך להיעשות בהתאם לתוכנית החלה וכפי שנקבע בהיתר הבניה. למורת האמור, בניית המבנה דלעיל והשימוש בו, כפי שיפורט להלן, נעשו ללא קבלת היתר כדין, בגין תוכנית החלה ובניגוד להכרזת המקרקען כקרקע חוקלאית.

החל משנת 2005 או ממועד הסמור לכך, עשה הנאשם 2 במקרקען שימוש חריג לצרכי מגורים, שימוש הטעון היתר זאת ללא קבלת היתר כדין הן לבניה והן לשימוש.

במקרים המתוארים לעיל עשה, ועודו עשה, הנאשם 2 במקרקען שימוש למגורים הטעון היתר, במבנה ללא היתר, שאינו תואם את ייעוד הקrkען, בקרקע חוקלאית מוכחת, בגין הוראות התוספת הראשונה לחוק התכנון והבנייה, ובניגוד לתוכנית החלה על המקרקען.

החל משנת 2005 או ממועד הסמור לכך - הנאשם 1 מכח היותו מי שמוחזק כבעלי של המקרקען בשעת ביצוע העבריה ומטרת עליו חובה להשיג היתר כדין לבניה ולשימוש המפורטים דלעיל, אחראי על השימוש חריג לצרכי מגורים שעשה ועודו עשה הנאשם 2 במקרקען, שימוש הטעון היתר זאת ללא קבלת היתר כדין הן לבניה והן לשימוש.

טעון כי בגין המקרים המתוארים לעיל ומהכו מעמדו האמור, הנאשם 1 נושא באחריות על השימוש למגורים הטעון היתר, שעשה ועודו עשה במקרקען הנאשם 2, במבנה ללא היתר, שאינו תואם את ייעוד הקrkען, בקרקע חוקלאית מוכחת, בגין הוראות התוספת הראשונה לחוק התכנון והבנייה, ובניגוד לתוכנית החלה על המקרקען.

אישום 2, (בנייה המבנה ב', המערבי, חד קומתי - לגבי שני הנאים):

במועדים שאינם ידועים במדוק למאשימה, בין השנים 2009 - 2010 או במהלך התקופה הסמוכה לכך, בנו הנאים על המקרקען מחומרה בניה קשייה, ללא היתר כדין, בגין תוכנית החלה על המקרקען וליעודם ובניגוד להכרזת המקרקען כקרקע חוקלאית, מבנה ב', המערבי, חד קומתי בן כ- 156 מ"ר, המשמש למגורים.

על פי דין, הבניה במקרקען טעונה היתר, והשימוש במקרקען ובבנייה צריך להיעשות בהתאם לתוכנית החלה וכפי שנקבע בהיתר הבניה . למורת האמור, בניית המבנה דלעיל והשימוש שבוצע בו, נעשו ללא קבלת היתר כדין, בגין תוכנית החלה ובניגוד להכרזת המקרקען כקרקע חוקלאית.

אישום 3 (שימוש במבנה ב', המערבי, חד קומתי - לגבי הנאשם 1):

מחודש יולי שנת 2010 או ממועד הסמור לכך, עשה בנו הנוסף של הנאשם 1, בילאל פרחאן סוויד, במבנה ב' המערבי, עמוד 3

חד קומתי דלעיל, הבני מחומרה בניה קשיה ושתו כ- 156 מ"ר, שימוש חורג לצרכי מגורים, שימוש הטען היתר וזה לא קיבל היתר דין זה לבניה והן לשימוש.

במקרים המתוארים לעיל עושים בילאל פרחן סוויד הנ"ל במרקען שימוש למוגרים הטען היתר, במבנה ללא היתר, שאינו תואם את ייעוד הקרקע, בקרקע כללאית מוכרזת, בנגד להוראות התוספת הראשונה לחוק התקנון והבנייה, ובנגד לתוכנית החלה על המקרקעין.

החל מחודש אוקטובר 2010 או ממועד הסמור לכך הנאשם 1, מכח היומו מי שהחזק כבעליהם של המקרקעין בשעת ביצוע העבירה וכי שטולת עליו חובה להשיג היתר דין לבניה ולשימוש המפורטים דלעיל, אחראי על השימוש החורג לצרכי מגורים שעשה ועודו עשה בנו הנוסף, בילאל פרחן סוויד הנ"ל, במרקען, שימוש הטען היתר ללא קבלת היתר דין זה לבניה והן לשימוש.

בגין המקרים המתוארים לעיל ומכח מעמדו האמור, הנאשם 1 נושא באחריות על השימוש למוגרים הטען היתר, שעשה ועודו עשה במרקען בנו הנוסף האמור, במבנה ללא היתר, שאינו תואם את ייעוד הקרקע בקרקע כללאית מוכרזת, בנגד להוראות התוספת הראשונה לחוק התקנון והבנייה ובנגד לתוכנית החלה על המקרקעין.

כאמור לעיל הנאים הודיעו והורשו בכל העבירות המיוחסות להם בכתב האישום המתוקן.

טייעוני המאשימה לעונש

בהתחשב בנסיבות העניין לרבות התוכנית החדשה שאמורה לחול על המקרקעין והודאת הנאים, הודיעו המאשימה כי לא תעמוד על מסר בפועל אלא על מסר מותנה בלבד תוך דגש לענישה הכלכלית.

המאשימה הפנתה לפסיקה של ביהם"ש העlion והמחוזי שמדגישים את הפן הכלכלי בענישה בכל הנוגע לעבירות תכנון ובניה כענישה המשרתת את התכליות הרטעתית.

ביחס לנאים 1 הדגישה המאשימה כי מדובר בשלושה מבנים וביחס לנאים 2 מדובר בשני מבנים שהיקף המציגבר הינו משמעותי, ווותרת להטלת קנסות משמעותיים דוגמת אלה שהוטלו בפסקיקה שהוצאה על ידה.

לענין הקשיים הנטענים בכל הקשור לרשויות התקנון והבנייה באיזור בית ג'אן - הפנתה המאשימה ל坌"ץ 6637/13 סמיר זידאן שם נדונה הסוגיה וכיינה כי באותו עניין נדחו הティיעונים בהקשר זה. עוד הודיע כי דזוקא התערבות המדינה היא שקידמה את הליכי התקנון באיזור המדווח שהינו שמורת טבע על כל המשטמע מכך וכי ההליך התקנוני צריך להישמר וכי בכלל מקרה בניה בשמורת הטבע כsharpor שהבנייה מנוגדת לייעוד הקרקע, עם כל הקשי התקנוני המובן, אינה מצדיקה ביצוע העבירות.

לעמדת המאשימה מתחם העונש ההולם במרקאה זה הוא נع בין 150,000 עד 200,000 ל' כאשר על הנאים 1 שהורשו ב- 3 עבירות עטרה היא להטיל קנס בסך 180,000 ל' ועל הנאים 2 קנס בסך 165,000 ל'. עוד עטרה להטיל התחייבות כספית מרתיעה בסכומים דומים ומסר על תנאי מרתיע.

לענין צווי הרישה - המאשימה עטרה להורות על צווי הרישה ואולם נוכח ההליך התכנוני המתקדם הסכימה כי מראש צווי הרישה איסור השימוש יועכבו בשנה ממועד גזר הדין.

עוד צינה כי ככל שלא יתאפשר היתר בתום אותה שנה הרי שעלה הנאים ל假冒 מראש ולהגיש בקשה לפי סעיף 207 להארכות מועד.

לענין כפל האגרה - המאשימה ערוה לכך שהסעד לא התבקש בכתב אישום ועל כן לא עטרה לחיב את הנאים ברכיב זה אבל צינה כי אין ללמידה מכך להסכם לבניה המתווארת.

טייעוני ההגנה לעונש

בשם הנואם 1 :

הסניגור המלומד טען שהמתווה התכנוני שאומץ במדובר הערבי והדרוזי הוא תכנון תלת שלבי לפיו נדרש אישור תוכנית אב שקובעת מדיניות כללית איפה ניתן לאשר מגורים ותעסוקה; בשלב שני - מגובשת תוכנית מתאר כולל; בשלב שלישי - תוכנית איחוד וחולקה ורק אחרי שלוש התוכניות מאושזרות יכול אזרח לפנות לבקש היתר הבניה. לטענת ההגנה מדובר בפרק זמן של עשרים שנה.

הסניגור ביקש ליתן משקל מתאים לנسبות האישיות של הנואם 1, שירות בצה"ל, והוא נכה מקבל קצבה מהמל"ל.

לענין הפגיעה באינטרס הציבורי בשים לב לכך שמדובר בשמותר טבע טוען הסניגור כי שינוי ייעוד הרקע למגורים מדבר בעד עצמו.

הסניגור הפנה לפסקה במקרים דומים בה הקנסות שהוטלו נעו בין 8,000 ל - 22,000 ועוטר לקבוע קנס ששיעורו לא עולה על **15,000 ₪**.

טייעוני הסניגור בשם נואם 2 :

הסניגור ביקש ליתן משקל מתאים לעובדה כי הנואם הודה בהזדמנות הראשונה וחסר בזמן שיפוטי יקר וקיבל אחריות למשין.

עוד הסביר כי הרקע למסעיהם כאמור נובע בשל מצוקת דיר קשה לו ולבני משפחתו הרחבה וכי המבנה משמש כבית מגורים ולא בית עסק ועל כן אין בצדיו רוח כלכלי. עוד טוען כי הנאים פעלו כל הזמן לקבלת היתר הבניה ונקטו בהליכים שונים בעוד שתוכנית מתאר שחלת כבר משנת 1967 לא קודמה ביישוב.

לגביו הנسبות האישיות של הנואם טוען כי הנואם בן 41, אב ל - 2 ילדים, עובד בשיפוצים, משתכר בסכום מתחת לשכר המינימום וכי אשתו עובדת באופן חלקני.

עוד ביקש ליתן משקל להcola לעובדה כי מדובר בכתב אישום שהוגש מספר שנים לאחר פעולות הבניה וכן הפנה

לפסקה אליה הפנה חברו בטיעוני.

בנסיבות העניין עתר הסניגור להסתפק במאסר על תנאי, קנס בסך 30,000 ₪ וחטימה על כתוב התchieבות.

דין

הנאשימים הורשו בבחירה עבירות שיש להתייחס אליה בחומרה, הן בשימם לב לאופי העבירה והן נוכח היקף הבניה כאמור בכתב האישום. מדובר בעבודות בנייה בהיקפים ניכרים שבוצעו בשטחים המוגדרים כשמורת טבע ואשר יעודם הינו קללי והיכול ללא יותר ובניגוד לשורה ארוכה של תוכניות החלות על המקרקעין. מדובר בפגיעה בערכיהם המוגנים על פי חוק התכנון והבנייה ובענין ספציפי זה גם פגיעה בחוקים שעוניים פגעה בטבע על כל הכרוך בכך בנוסף לפגיעה במוגל הרחב יותר שהוא עקרון שלטון החוק.

אמנם, לאחרונה אושרה תוכנית המשנה את ייעוד המקרקעין באזור נתען למוגרים אולם אין בכך כדי לאין את פעולותיהם הלא חוקיות של הנאשימים במועד ביצוע העבירות על ידם והדברים לכל יותר יכולם להצדיק הקללה מסוימת, מידית בלבד, בחומרת העונש.

בעניין זה הביע בית המשפט המחוזי בחיפה את דבריו באופן חד וברור בעפ"א 41205-06-15 **מדינת ישראל נ' סלאמה** (פסק דין מיום 31.12.15, להלן - פסק דין בענין סלאמה) שם נפסק מפי כב' השופט נתנאאל - שרון כי העונש שנקבע על ידי הערקהה קמא באותו עניין - אשר כלל מאסר מוותנה בלבד וקנס בשיעור של 45,000 ₪ בגין בנייה בהיקף של 272 מ"ר חורג לקולא ממתחם העונש ההולם. בית המשפט המחוזי התערב והחמיר את העונש באופן ממשועוטי באומרו:

"בכל קנה מידה, הקנס שגזר בימ"ש קמא על המשיב, חורג באופן קיצוני לגבולו ממתחם הקנס ההולם את העבירות בהן הוא הורשע, על נסיבותהן, שתת - הן שלעצמם והן באיזו בין לבין רכיבי העונשה האחרים והוא מחייב את מטרות העונשה.
המטרה העיקרית של השנת קנס על מי שמבצע עבירות כגון אלה, היא כלכלית והרמטית, בראש ובראשונה - על ידי מניעת הנהנה הכלכלית הנובעת מביצוען. גם כאשר עסקין בבית מגורים, ולא בעסק, בנייה ללא היתר מביאה לבונה (ולבנוי משפחתו הגרים עמו) רוחם כלכלי ניכר ומקנה לו יתרונות רבים לעומת מושמר חוק ואשר הממתין עד שהתוכנית החללה על המקרקעין תאפשר בנייה, מגיש בקשה להיתר, על כל הכרוך בכך וממתין,שוב, עד שיקבל היתר בנייה כדי ובינתיים - מוצא לעצמו פתרונות דיור אחרים, אשר בוודאי בעליים כסוף רב.
על מנת להרתיע מפני בנייה בלתי חוקית ומפני המשכה, תוך הפרת צוים האוסרים על הבניה, יש להשיט על העבריים קנסות כבדים וכן לאסור עליהם לעשות שימוש בפרי העבירות - בבנייה עצמה".

חשוב לציין כי באותו מקרה נכללה בכתב האישום גם עבירה של אי קיום צו בית משפט, עבירה שבית המשפט המחוזי מצא כי היא מעניקה נופך מיוחד של חומרה למעשים - והיא עבירה שאינה מתקימת במקרה זה ואולם ניתן להקש מפסק הדין בענין סלאמה לעניין עמדתו הכלכלית של בית המשפט המחוזי ביחס למתחמי העונשה ההולמים במרקם אלה ודומים להם. על כן אין בידי לקבל את מתחמי העונשה שהוצעו על ידי הסניגורים, שאינם משקפים את נסיבות התקיק, את היקפי הבניה המשמעותיים ואת הנתון כי מדובר במקרקעין, שגם אם ייעודם ישונה, הרי שעדיין מדובר במועד ביצוע העבירות היו מוגדרים כשמורת טבע. עוד ניתן כי הסניגורים תמכו טיעוניהם בפסקה של ערכאות נמוכות בלבד שמלילא

אין בה כדי לחייב בית משפט זה.

הדברים לעילם בקנה אחד עם העקרונות שהותוו בעניין זה בפסקת בית המשפט העליון בשורה ארוכה של החלטות לעניין הצורך בכך שהעונש שנגזר על מי שהורשו בעבירות נגד חוקי התקנון והבנייה ישקף את חומרת המעשים ואת הפגיעה בעקרון שלטון החוק תוך הרעת עבריינים פוטנציאליים והפיקת העבירה יכולה לבלתה כדאית כלכלית (ר' לעניין זה רע"פ 6665/05 ראייף מריסאת נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, החלטה מיום 17.5.06).

בעניינו מדובר בעבירותים שימושותן בנית מספר בת מגורים בהיקפים שבין 150 מ"ר ל - 300 מ"ר כל אחד, דהיינו בת מידות של ממש תוך רמייה הרgel גסה תרתי משמע של הוראות החוק. טענת הנאשם לעניין הצורך בבניה לילדי, והיכול על רקע מצבו הכלכלי הנטען, ובשים לב להיקפים המתוארים לכל הפחות מעוררת תמייה ולא מצאתי ליתן בה אמון או לייחס לה משקל של ממש. ניכר היה כי הדברים נאמרים מן הפה ולוחץ בלבד. אזכיר כי מדובר בבניה בהיקפים גדולים אשר נמשכה לאורך זמן וmbטאת שלעצמה בשים לב אותן היקפים ולמקומות המדברים התנוגות המשקפת זולות של משך בשלטון החוק ובכל הערכיהם המוגנים במסגרת הוראות אלה.

אמנם הוצגו מסמכים שונים לעניין מצבם הכלכלי של הנאים אולם בשים להיקפי הבניה המתוארים לא רק ביחס לנאים שבפני אלא לחבריו משפחה נוספת מזאת כי במסמכים שהוצגו יש כדי להצדיק הקלה משמעוית, אם בכלל, בשיעורי הकנס אלא לכל היותר הקלה מודזה בלבד.

בשים לב לעקרונות שהותוו על ידי בית המשפט ובשים לב להיקף הבניה המתוארת, מיקומה, ואפיונה אני מумידה את מתחם הענישה בכל גזע לשיעור הקנסות בתיק זה על טווח שבין 45,000 ל - 120,000TL וזאת בנוסף למאסר מוותנה (כעמדת המאשמה), ולהתחייבות מرتעה כאשר על הנאשם 1, המורשע בשלוש עבירות, יש להטיל קנס בחלוקת האמצעי של המתחם ועל הנאשם 2 בחלוקת התחתון של המתחם.

לסיכום

בהתחשב בכל השיקולים שהוצגו לעיל בעניין הנאים לרבות הודהתם תוך חיסכון בזמן שיפוטי אני דנה את הנאים לעונשים הבאים:

על הנאשם 1:

1. מאסר על תנאי לתקופה של ארבעה חודשים למשך שלוש שנים מהיום וה廷אי הוא כי לא יעבורஇizo מבין העבירות בה הורשע בתיק זה ויורשע בגינה דין;
2. תשלום קנס בסך 70,000 ש"ח או 90 ימי מאסר תמורהם.

בהתחשב במצבו הכספי של הנאשם ישולם הקנס ב - 35 תלולים חדשים שווים ורכופים, בסך 2,000TL כל

.1.2.17 מיום החל זהה זאת וואן אוידן פירעון למסגרת תרתו את מלאו תרתו הנקס במוועדו, באחד מתשולם הנקס.

.3. פ' על מהם אלה איזה או איזה אישום כתוב ב文书 המתווארים כל את הנאשם להרשות הריני מחייבת. מיום 17.12.5. עד זאת וואן העניין הנאשם יישג אם לא אלא אם כי הנקס כחוק לבניינים הנ'ל.

.4. פ' בפנקסי הנקס ירשם הריסתה שצוו מצווה כל המבנים המתוארים כתוב אישום או איזה מהם על מהם המשימה ע"י המקרקעין.

כל שצוו הריסתה לא יבוצע על ידי הנאשם במסגרת לוח הזמנים הקבוע לכך, הרוי שניתנת הסמכות למשימה לבצע את צו הריסתה במועד על פי שיקול דעתה ולהיפרע מהנאשם על כל הוצאותיה בין הריסתה, אם תהיה.

.5. פ' מס' 90 או 70,000 ש"ס כמספרן הנאשם לחתום היום על התחייבות כספית ע"ש ממסר תמורהה, להימנע לשך שלוש שנים מביצוע איזו מבין העבירות בהן הורשע בתיק זה.

כתב ההתחייבות הנ'ל יחתם היום, שאם לא כן יאסר הנאשם לשך 7 ימים.

על הנאשם 2:

.1. לא כי ממסר על תנאי לתקופה של שני חודשים לשך שלוש שנים מהיום והתנאי הוא עبور איזו מבין העבירות בה הורשע בתיק זה וירושע בגינה כדין;

.2. מס' 60 או 45 ש"ח כמספר תמורהה. נס תשלום בסכום 1,500 ל' כל אחד, זאת מיום 17.12.5. בתיחסם במצבו הכספי של הנאשם ישולם הנקס ב-30 תשלום חודשים חדשים שווים ורצופים, בסך

אוידן פירעון למסגרת תרתו את מלאו תרתו הנקס במוועדו, באחד מתשולם הנקס.

.3. פ' על מהם אלה איזה או איזה אישום כתוב ב文书 המתווארים כל את הנאשם להרשות הריני מחייבת. מיום 17.12.5. עד זאת וואן העניין הנאשם יישג אם כי הנקס כחוק לבניינים הנ'ל.

.4. פ' בפנקסי הנקס ירשם הריסתה שצוו מצווה כל המבנים המתוארים כתוב אישום או איזה מהם על מהם המשימה ע"י המקרקעין.

כל שזו הрисה לא יבוצע על ידי הנאשם במסגרת לוח הזמנים הקבוע לכך, הרי שניתנת הסמכות למאשימה לבצע את צו הрисה במועד על פי שיקול דעתה ולהיפרע מה הנאשם על כל הוצאותיה בין הрисה, אם תהיה.

.5. כמו כן, אני מורה לנאים לחתום היום על התcheinבות כספית ע"ס 45,000 או 60 ימי מאסר תמורה, להימנע לפחות שלוש שנים מביצועஇיזו מבחן העבירות בהן הורשע בתיק זה.

כתב ההתחייבות הנ"ל יחתם היום, שאם לא כן יאסר הנאשם לפחות 7 ימים.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן והודע היום ה' כסלו תשע"ז, 05/12/2016 במעמד הנוכחים.

אביגיל זכריה , שופטת